

les, carnales & vitiose. Itē de mamillis. i. de verbis nostris, ali qua sunt dextra, aliqua sinistra. i. aliqua sunt bona & honesta, aliqua vero sinistra, hoc est duplicia atq; varia. Igitur dico q̄ fetus & vbera. i. cogitatus & verba, sibi inuicem corrūdit. Ex abundantia. n. cordis os loquit. Matt. 12. Nam si fetus fuerit masculus, i. si interior conceptus & mens fuerit bona, tunc proculdubio mamilla dextera. i. locutio honesta in nobis amplior si aut sinistra, & semineum cōceptū. i. vanum p̄positum habuerimus, tūc p̄ corde mamilla sinistra. i. mala verba & vana & inhonesta, maiora & abundantiora ceteris habemus, q̄ a p̄culdubio ex bono cōceptu sequunt bona verba. Ex malo sinistra mala, q̄a sicut dicitur Matt. 12. Bonus hō de bono thesauro suo. p̄feret bona. malus autē sicut mala. Ex coagulatione & multitudine & retentione lactis durant mamillę, & dolor & infirmitas ḡnant. P̄lus ē sit tunc sup̄ creui in mamilla, dolore maximum fatit. Sic vere in mamilla mix non itē dū accidit infirmitates. i. duo vitia vel defectus, q̄a. i. duritia paritatis & auriariz, & plus vanitatis & inanīs glorię quę ibi nascitur, ex qua nisi auferatur, torum opus mix, q̄ ceptū fuerat vitiat. Bñ ergo dicitur Mat. 6. Cū facis Eleemosynā, noluitba canere. Latē quique p̄ abundantiam materia & p̄ defectum decoctionis, in mamilla non dealbat, imo corruptum sanguinem diffusit. Sic vere multi sunt qui sanguinem affectionum suarum non bene decoquant, nec prouident, nec attendunt, ita q̄ de mamillis laborum suorum non lac sed sanguinem id est non verba pura, munda lactea & honesta reddunt, sed porius sanguinea, carnalia adulatoria, & corrupta. Ezechiel 5. Penitentia & sanguis pertrahuntur p̄ te. Animalia multorum vberum multos habeat fetus & c. Vide de animalibus in generali.

De Pulmone

Cap. 32.

Pulmo in Const. est membrum molli carne spongiosa & aerea creatum, vocis & spūs inflm. Est. n. pulmo in continuo motu. Aer. n. frigidum cōtinue ad refrigeriū cor dis mittit, & ipsum aerē calefactum cō cordis fumōstratib, extrahit. Pulmo igitur vocē format, cor refrigerat aerē suo motu, depurat alterat & immutat, & sic cordi refrigerat, & spūs vitali nutrimentum tribuit & ministrat. A motu nunq̄ cessat & te constringit continue & dilatat, aerem reti net & reseruat. Vñ aial tandiu sub aqua viuit sub aqua quādiu aerem retentum cultodit humorem spumofum generat & cordis substantiam lateraliter circumdat. Hęc oia dicit per ordinem Constantius. Pulmo itē significat voluntatē seu mētis affectionē, q̄. i. dicit esse mollis, carnea & benigna, pura, aerea, & serena. Itā igitur cor circumdat, quia ab eo p̄cedit, & ideo ita aerem diuine gratię atrahit, & spuale refrigeriū cordi mittit, & ab ipso humore malorū desideriorum eicit & expellit. Pulmo igitur bonę voluntatis, vocem orationis solet formare, a motu bonorum desideriorum nunquam cessare, q̄nq; per timorem te constringere, & q̄nq; per amorē se ad proximos dilatare. Aerem diuine gratię debet retinere, & ipsū cordi & affectui ministrare, vt sic possit animam a suffocatione perpetua reseruare. Humorem spumofum victorum debet p̄ confessionē emittere, vt sic possit cordis mundiciā procurare. Vel dic q̄ pulmo est p̄dicator, qui cordi. Deo deturq; aerem quem immutat & depurat. hos quos conuenit & sanctificat, pro summo refrigerio sibi mittit. Hic uocem p̄dicationis facit et per amorē et timorem te dilatat et stringit, et per diligentiam continue mouetur et discurrit, et sic petōrē a suffocatione inferni euadit, dum aerem bonę doctrine eidem atrahit. Quē aial spirans habet pulmonē & c. Vide de aialib. in generali. §. 29. et 67. Pulmo q̄q; patit eumine humoris a capite defluentis, quo. i. vlcetatur. Quod quidem vlcus (pro eo q̄ pulmo est in continuo motu) facilliter non curatur, et sic aer p̄ refrigerio cordis atrahit, p̄ forā mē vlcis euaneſcit, et ita cor p̄ paucitatem atrahit aeris in seipso deficit et marcescit. et p̄thibit et alias infirmitates incurrit. Sic vere quicquid cōtingit q̄ mali humores carnalium et palum bonorum, ad pulmonē affectionis nostrę, per malam complacentiā fluunt, ipsamq; per diuersa vitia vlcant et cor odit, et sic efficit inhabilis ad aerem gratię et deuotionis trahendum, et ad cor a feruore malorum desideriorum refrigerandū, et temperandum. Sap. 2. Non est refrigerium in sine hominis

Cor fm̄ Isid. dicitur cura eo q̄ ois sollicitudo & cura scia in eo manet. Q̄ ideo pulmoni iūctū est, vt cū ira accēdit, humiditate pulmonis t̄ pet. Est aut cor in medio, vt p̄ ipsum vita tori corpori vndiq; ministraret, & vt spūs vitalis sicut a cetro ad mēbrorū circūferentiam deferat. Et cor fm̄ Const. mēbrū cōcauū, carneū, mobile, rotūdū, durū oblongū, & acutū. Cor i corpore. p̄ mhi significare placū in eccēsa. Itē ē. n. qui sollicitudine & curā regēdi corpus eccēse dēt hie, i. medio q̄tatis & iustitię dēt federe, & nūq̄ ad vnā partē pl̄ q̄ ad alia, p̄ p̄lonari acceptionē aliquat̄r le hie, & dēt (si discor des fuerint) dēt inter eos te mediator & mediū exhibere, & vitā gr̄a scia ad oēs circūqua; ifunderet, & oēs subditos exēplis & scijs vegetaret. Io. 2. Stetit Iesus in medio discipulorū suorū, & dixit eis. Pax vobis. Si igitur talis cōcauus p̄ humilitatē, carneus p̄ benignitatē, rotūdus & mobilis p̄ diligētiz sedulitatē, durus & solidus p̄ cōstitūz stabilitatē, oblongus p̄ deliberatiōis maturitatē acut̄ p̄ iustitiā & feueritatē, feruens & calidus p̄ perpetuā charitatē, cogitans & intelligēs p̄ prudētē subtilitatē & sagacitatē. Pro 16. Cor hois disponit via sua. Dēt et ip̄ hie scēi pulmonē. bonos & spūales viros aeris & spūs atrahitios, quorū. i. humiditatē & benignitatē, consiliū & prudētia, possit scāma sui rigoris t̄ pari, si ip̄ ultra debuit constringere inflammari. Vel dic q̄ corpus cor signat mēte aīz, q̄s dēt corrdere cordi carneō, q̄ ē ip̄ sus mlti m. Mēs igitur dēt dici cor a cura, q̄a. i. de salute sua dēt eē curiosā. In medio dēt eē. i. in p̄ceptū, vt. i. Deo, plato & p̄ximis obedēs & obsequiosus. Lu. 21. Ego aut in medio vī sū sicut q̄ ministrat. Pulmonē ē. n. vcl labrū deuotionis iuxta se dēt hie, vt aerē diuine gr̄e inflāmatiō suorū malorū affectuū t̄ pet. Et ceteris mēbris, ceteris aīz potētis dēt vitā gr̄e dif fūdere, vt q̄libet ab ipsā mēte mō d̄bito regat. Io. hñ dī Pro. 4. O custodia serua cor tuū, qm̄ ab ipso vita p̄cedit igit̄ ita scā mēs carneā p̄ pietatē & p̄ obediētē facultatē. Eze. 1. Austerā cor lapideū de carne vber, & dabo vobis cor carneū. Sic cōcaua p̄ humilitatē & c. p̄ oia sū supra. Vt sic ipeiat illud q̄ p̄cipit. Re. 8. Eric cor n̄m p̄fētū corā dno. Cor vergit n̄ trahit ad sinistra. Pars. n. acuta ipsius cordis ad sinistra humani corpus se deflectit, & iō in hac pte corporis spūs vitalis magis vtget, & iō in sinistra parte pullus fortissimus inuenitur, & inde est q̄ medici in sinistro brachio pulum tentant, & de cordis ē dispōne in sinistra certius q̄ in dextera te informāt. Cor est amor, seu verus & cordialis affectus. Iud. 3. Cor meū diligit principē Israēl. Itē. n. amor p̄cipue dēt p̄cedere & vegere ad sinistra aduerſitatē, q̄. i. verus amor magis te odit in aduerſitatis sinistra, q̄ in p̄spicitatis dextera, q̄a sicut dī Pro. 1. 2. O tpe diligit q̄ amicus est, & frater tan gūtiis cōprobat. Et iō q̄ hñ vult probare dispōne cordis affectionis & dilectionis, t̄gat pulum in sinistra nō in dextera. it̄gat & p̄bet hoīem in aduerſitatē, nō in prosperitatē, quia pro certo certior est probatio, & in sinistra aduerſitatis certius cognoscit quis fide cordis amor & affectio, q̄a fm̄ Seneca. Amicū prosperitatis inuenit, sed aduerſitatis probat. Pl̄a. Probat cor meum, & visitati nocte, aduerſitatis. Vel dic q̄ cor & affectio humana oīa t̄ rēdunt ad sinistra. i. ad defectū, et nō ad dexterā. i. ad virtutes, q̄a sicut dī Gen. 9. Senus est cogitatio hominis in malum pro natus. Cuius tū cōtra r̄iū dēt esse, quia sicut dī Eccl. 10. Cor sapientis, dextera eius, et cor stulti in sinistra illius. Vel dic q̄ cor significat pralatum, qui. i. in corpore eccēsię vt cōiter plus vergit ad sinistram q̄ ad dexterā. i. plus efficit ad nepotulos sufficientes, q̄ ad científicos et valētēs. Itō. n. studet caleſcere et fouere, et omnis alij promouere. Alligat vt supra. Cor p̄ eo declinat ad sinistra, vt pars illa q̄ naturā est frigidior ab eo calore foueat, et eius naturalis frigiditas t̄ pet. Cor est cōpassio et affectio viri iusti, q̄ pro cetero ad sinistra. i. ad illos q̄ sunt in sinistra paupertatis et aduerſitatis, vel et in sinistra p̄ti et inigritatis, dēt tendere, et se ad eos miserē corditer inclinare, vt sic calore, sup̄ dilectiōnis ipsos t̄paliter et spiritualiter confortare, et frigiditatem in deuotionis in peccatorib. vel frigiditatem paupertatis in indigentibus temperare. Ecclē. 4. Declina pauperi aurē tuam. Pl̄. Cōcaluit cor meū iura me. supple p̄ cōpassionem. Et alibi. Factū est cor meum. tanq̄ terra liqueſcens. Cor fm̄ Const. an. duas hie concuitates seu uen-